

ΣΤΟ ΠΟΥΛΙ ΤΗΣ ΒΡΟΝΤΗΣ

Στό Τσέ 'γκιχι,
μέσα στό σπίτι τό φτειασμένο άπ' τήν αύγή,
μέσα στό σπίτι τό φτειασμένο άπ' τό λυκόφως,
μέσα στό σπίτι τό φτειασμένο άπό τό γκρίζο σύννεφο,
μέσα στό σπίτι τό φτειασμένο άπό τή σερνική βροχή,
μέσα στό σπίτι τό φτειασμένο άπό τή γκρίζα όμιχλη,
μέσα στό σπίτι τό φτειασμένο άπό τή θηλυκή βροχή,
μέσα στό σπίτι τό φτειασμένο άπό τή γύρη,
μέσα στό σπίτι τό φτειασμένο άπ' τίς άκριδες,
όπου ή γκρίζα όμιχλη πέφτει παραπέτασμα επίν την είσοδο,
πού δρόμος ως αύτην είναι τό ούρανο τόξο,
όπου ή τσακιστή άστραπή στέκει πάνω φηλά.
όπου ή σερνική βροχή στέκει πάνω φηλά,
ό, σερνική θεότητα!

Μέ τά μοκασίνια σου άπό γκρίζο σύννεφο, ἔλα σὲ μᾶς.
Μέ τίς περικημίδες σου άπό γκρίζο σύννεφο, ἔλα σὲ μᾶς.
Μέ τό πουκάμισό σου άπό γκρίζο σύννεφο, ἔλα σὲ μᾶς.
Μέ τό κεφαλοκάλλυμμά σου άπό γκρίζο σύννεφο, ἔλα σὲ μᾶς.
Μέ τό πνεῦμα σου τυλιγμένο σὲ γκρίζο σύννεφο, ἔλα σὲ μᾶς.

Μέ τή γκρίζα βροντή άπό πάνω σου, ἔλα σὲ μᾶς πετώντας.
Μέ τό σχηματισμένο σύννεφο στά πόδια σου, ἔλα σὲ μᾶς πετώντας.

Μέ τή μακρινή σκοτεινά, τή φτιασμένη άπό τό γκρίζο σύννεφο άπάνω άπ' τό κεφάλι σου, ἔλα σὲ μᾶς πετώντας.
Μέ τή μακρινή σκοτεινά, τή φτιασμένη άπό τή σερνική (βροχή άπάνω άπ' τό κεφάλι σου, ἔλα σὲ μᾶς πετώντας).
Μέ τή μακρινή σκοτεινά τή φτιασμένη άπό τή γκρίζα όμιχλη άπάνω άπ' τό κεφάλι σου, ἔλα σὲ μᾶς πετώντας.
Μέ τή μακρινή σκοτεινά τή φτιασμένη άπό τή θηλυκή βροχή άπάνω άπ' τό κεφάλι σου, ἔλα σὲ μᾶς πετώντας.
Μέ τήν τσακιστή άστραπή ριγμένη στά φηλά άπάνω ξτ' (τό κεφάλι σου, ἔλα σὲ μᾶς πετώντας).
Μέ τό ούρανο τόξο κρεμαστό φηλά άπάνω άπ' τό κεφάλι (σου, ἔλα σὲ μᾶς πετώντας).
Μέ τήν κοντινή συννεφιά τή φτιασμένη άπό τό γκρίζο σύννεφο, άπό τή σερνική βροχή, άπό τή σκούρα όμιχλη κι άπ' τή θηλυκή βροχή, ἔλα σὲ μᾶς.
Μέ τή σκοτεινιά στή γή, ἔλα σὲ μᾶς.
Μ' αὐτά έλπιζω στόν άφρο νά πλέει νερό τρεχάμενο πάνω (στίς ρίζες τοῦ τρανοῦ δραποσιτιοῦ).

"Έκανα τή θυσία σου.

Σοῦ έτοιμασα καπνιά.

Τά πόδια μου δυνάμωσέ μου πάλι.

Τά μέλη μου δυνάμωσέ μου πάλι.

Τό σῶμα μου δυνάμωσέ μου πάλι.

Τό πνεῦμα μου δυνάμωσέ μου πάλι.

Τή φωνή μου δυνάμωσέ μου πάλι.

~~~~~
πάνεμα πού άμεσως μετά άκολουθεί κι όπου ή γενική είναι πιό φανερά χρονική

ἀγάπη γιου
των τώρα τοῦ παντοτεινοῦ

"Όπως καὶ νάναι μέ τόν έρωτα κι δέ κόσμος καὶ τό «πώρα» άποχρονίζονται χρονιζόμενα γλωσσικά ή καὶ τό διτιστρόφο. 'Άλλ' έχει άραγε άλλο τρόπο ή γλώσσα νά τό κατορθώσει αύτό χωρίς νά καταφύγει στά χρονικά της σήματα;

(Συγγέτευση)

ΑΝΤΡΕΑΣ ΜΠΕΛΕΖΙΝΗΣ

Σήμερα δυάλε άπό μένα τή γητειά σου.
Σήμερα πάρε άπό μένα τή γητειά σου.

Μακριά μου την πήρες.

Πέρα μακριά μου πάρθηκε.

Πέρα μακριά τήν πήγες.

Εύτυχισμένα γειαίνω.

Εύτυχισμένα τό κεφάλι μου δροσίζεται.

Εύτυχισμένα ξαναδρίσκουνε τά μέλη μου τή δύναμή τους.

Εύτυχισμένα όκουώ πάλι.

Εύτυχισμένα ή γητειά γιά μένα πάρθηκε.

Εύτυχισμένα περπατῶ.

'Ατάραχος στόν πόνο, περπατῶ.

Νοιώθοντας φως έντος μου, περπατῶ.

Μ' αισθήματα ζωντανά περπατῶ.

Εύτυχισμένα άφθονα σύννεφα γκρίζα πεθυμῶ.

Εύτυχισμένα άφθονες όμιχλες γκρίζες πεθυμῶ.

Εύτυχισμένα άφθονες μπόρες περαστικές πεθυμῶ.

Εύτυχισμένα μι' άφθονη βλάστηση πεθυμῶ.

Εύτυχισμένα άφθονη δροσιά πεθυμῶ.

Εύτυχισμένα είθε τ' ώραιο άσπρο δραποσίτι ώς τά πέρατα (τής γῆς νά 'ρθει μαζί σου).

Εύτυχισμένα είθε τ' ώραιο κίτρινο άσπρο δραποσίτι ώς τά πέρατα (τής γῆς νά 'ρθει μαζί σου).

Εύτυχισμένα είθε τ' ώραιο γαλανό άσπρο δραποσίτι ώς τά πέρατα (τής γῆς νά 'ρθει μαζί σου).

Εύτυχισμένα είθε τ' ώραιο άγαλμά τοῦ κάθε είδους ώς τά πέρατα (τής γῆς νά 'ρθει μαζί σου).

Εύτυχισμένα είθε τά ωραιά φυτά τοῦ κάθε είδους ώς τά πέρατα (τής γῆς νά 'ρθοῦν μαζί σου).

Εύτυχισμένα είθε τά ωραιά άγαλμά τοῦ κάθε είδους ώς τά πέρατα (τής γῆς νά 'ρθοῦν μαζί σου).

Αύτά δλοτρόγυρά σου εύτυχισμένα είθε νά 'ρθουν μαζί σου.

"Ετσι εύτυχισμένα ξετελεύεις τά έργα σου

Εύτυχισμένα θά σὲ δλέπουνε οι γέροι.

Εύτυχισμένα θά σὲ δλέπουν οι γριές.

Εύτυχισμένα θά σὲ δλέπουνε οι νέοι.

Εύτυχισμένα θά σὲ δλέπουνε οι νέες.

Εύτυχισμένα θά σὲ δλέπουνε τή άγρια.

Εύτυχισμένα θά σὲ δλέπουν τά κορίτσια.

Εύτυχισμένα θά σὲ δλέπουν τά παιδιά.

Εύτυχισμένα θά σὲ δλέπουνε οι δρχηγοί.

Εύτυχισμένα θά σὲ δλέπουν, καθώς σὲ διευθύνσεις διάφορες σκορπάνε.

Εύτυχισμένα θά σὲ δλέπουν, καθώς φτάνουνε στά σπίτια (τους).

Εύτυχισμένα είθε δρόμος γιά τό σπίτι τους νά 'ναι επτής (γύρης πάνω τό ίχνος).

Εύτυχισμένα είθε δλοι νά 'ρθουν πίσω.

Στήν δμορφιά εύτυχισμένα περπατῶ.

Μέ δμορφιά μπροστά μου, περπατῶ.

Μέ δμορφιά πίσω μου, περπατῶ.

Μέ δμορφιά κάτω μου, περπατῶ.

Μέ δμορφιά πάνω μου, περπατῶ.

Μέ δμορφιά δλοτρόγυρά μου, περπατῶ.

Τέλειωσε πάλι σ' δμορφιά.

Τέλειωσε σ' δμορφιά.

Τέλειωσε σ' δμορφιά.

Τέλειωσε πάλι σ' δμορφιά.

ΙΝΔΙΑΝΟΙ ΝΑΒΑΧΟ

Μετάφρ.: ΣΩΚΡ. Λ. ΣΚΑΡΤΣΗΣ